

ความยากจนเป็นปัญหาสำคัญของเกษตรกร ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต การเลี้ยงสุกรพื้นเมืองเป็นอาชีพเสริมของเกษตรกรที่มีรายได้น้อย อย่างไรก็ตามรูปแบบยังไม่เหมาะสมทำให้การเลี้ยงลดลง การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทเศรษฐกิจวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกรพื้นเมือง เพื่อศึกษารูปแบบการเลี้ยงเดิม และเพื่อพัฒนารูปแบบการเลี้ยงตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้นการมีส่วนร่วมให้เหมาะสมกับเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มน้ำโจนตอนล่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นเกษตรกรรายย่อยซึ่งเลือกเจาะจงจากบ้านสี่เหลี่ยมใหญ่ ตำบลหนองบัวโคก อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ และบ้านหลักสิบเก้า แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เครื่องมือวิจัยคือ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม การจัดเวทีร่วมมือ การศึกษาฐาน และการทดลองเลี้ยง ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า บริบทเศรษฐกิจวัฒนธรรมที่สำคัญในด้านบวกได้แก่ สภาพแวดล้อมในหมู่บ้านมีพืชอาหารสัตว์หลายชนิด อยู่ใกล้โรงงานปลาร้าและตลาดสด มีโรงสีเล็กสามโรง มีเกษตรกรปลูกมันสำปะหลัง ชาวบ้านมีอัธยาศัยดี พร้อมรับความรู้ใหม่ๆ มีขนบธรรมเนียมการเชื่อฟังผู้สูงอายุ มีวัฒนธรรมประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการทำนาและทำบุญตลอดปี บริบทที่สำคัญในด้านลบคือ การมีประสบการณ์ไม่ดีจากความล้มเหลวของกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้าน กรณีบ้านหลักสิบเก้า แขวงจำปาสัก มีบริบทคล้ายคลึงกันแต่ต่างกันที่การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนมีขอบเขตจำกัด

รูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองเดิมมีผลต่อการพัฒนาด้านบวกได้แก่ เลี้ยงง่าย ลงทุนน้อย เพื่อเป็นอาหาร และแบ่งขาย ผลกระทบด้านลบได้แก่ การให้อาหารไม่ตรงกับความต้องการของสุกร ไม่มีการคัดเลือกพันธุ์ โตช้า การผสมเลือดชิด ไม่ทำวัคซีน ไม่ถ่ายพยาธิ และราคาขายถูก ทำ

ให้การเลี้ยงลดลง ในบ้านหลักสิบเก้า แขวงจำปาสัก มีรูปแบบการเลี้ยงคล้ายคลึงกันแต่ต่างกันที่ไม่
มีปัญหาตลาด และขายได้ราคาดี

รูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองที่พัฒนาคือ จัดตั้งกลุ่มจดทะเบียน สมาชิกมีคุณสมบัติตาม
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงสุกรเพื่อบริโภค ขาย และได้ปุ๋ยคอกเป็นผลพลอยได้ ใช้พันธุ์
ผสม ใช้คอกหลุม แต่ละรายมีสุกรหนึ่งหรือสองแม่และสุกรขุนสามตัว พ่อพันธุ์ใช้ร่วมกัน
หลักเลี้ยงการผสมเลือดชิด อาหารสุกรใช้รำ กระดินแห้ง มันเส้น ไล่ปลาหมัก และเกลือ สุกรขุนใช้
โปรตีนร้อยละ 10-12 แม่พันธุ์ใช้โปรตีนร้อยละ 9-10 ให้วัคซีนอหิวาต์สุกร และถ่ายพยาธิ กรณีมี
ผลผลิตมากให้สมาชิกร่วมกันวางแผนการตลาด สร้างเครือข่ายกับกลุ่มอื่นๆ ประสานกับหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

Abstract

234308

Poverty was the significant problem of farmers, affecting their quality of life. The native
swine raising was an supplementary vocation of small farm-holders. However, the model of
raising was not suitable and raising was reduced. The purposes of this research were to study eco-
cultural context in native swine raising, to study the traditional model of raising, and to develop a
raising model base on sufficiency economy philosophy by the participatory approach suitably for
small farm-holders in Lower Mekong River Basin. The samples were purposively chosen, were
from villagers from Ban Si Liam Yai, Lam Plaimas district, Buriram province; and Ban Lak Sip
Kao, Champasak, Lao People's Democratic Republic. The research instruments included
observation, interview, and questionnaire forms, as well as public hearing forms, study tours, and
field experiments; and the instruments were verified by the experts. The data were analyzed
through descriptive statistics, content analysis, analysis of variance and t-test.

The research findings revealed that the positive eco-cultural contents significantly
included the environmental conditions within the village with various animal feed plants, being
near pickled-fish factory and fresh market, and three rice mills. In addition, some farmers grew
cassava. The villagers were friendly and receptive of new knowledge; had the tradition of
respecting the elders; had cultural events related to farming and making merits throughout the
year. There were also some negative contents; the significant ones included the past bad
experience from failures of various groups. In regard to Ban Lak Sip Kao, there were similar
contents. The difference was the limit of participation of community members.

The traditional model of native swine raising also had some impacts. The positive ones
included native swine was easy to raise; the pens were built simply; only one or two sows were

raised for being food and sell; and the mixed breed was easy to provide. The negative impacts included feeding stuffs irresponsive upon requirements; no selection of breeding stocks; slow growth; inbreeding; no vaccination; no de-worming and low selling price caused reduction of native swine raising. In Ban Lak Sip Kao, the raising model was similar, but the differences were no marketing problems and good selling price.

The native swine raising model developed on the basis of sufficiency economy philosophy by the participatory approach consisted of the establishment of registered group; the members had qualifications relevant to sufficiency economy philosophy with the objective for household consumption or selling some and obtaining manure as a byproduct; Using hybrid breed; using pit pens constructed with simple materials; each farmer having one or two sows and three fatten pigs; the boars being shared members; avoidance of close inbreeding; Feedstuffs consisting of rice bran, dried leucaena leaves, cassava chips, fermented fish-waste and salt; the fatten pigs using of 10-12 % of protein, while the sows using 9-10% of protein; Getting Hog cholera vaccination; de-worming; In case of high production, the members participating in planning of marketing; net-working with other groups; coordinating with relevant agencies; and continuous development.